

Ministeriet skønner, at pligten må påhvile tilladelsesindehaverne selv, ligesom tilfældet er i forsøgsordningen.

Opbevaringen af udsendelser skal primært ske af hensyn til behandlingen af sager vedrørende programvirksomheden i det lokale nævn, berigtigelsesnævnet eller det centrale udvalg.

De nærmere forskrifter af teknisk karakter vil blive fastsat af kulturministeriet.

Det bemærkes, at der ikke med forslaget er taget stilling til spørgsmålet om en egentlig arkivering af lokale programmer. Dette spørgsmål overvejes i øjeblikket af en under kulturministeriet nedsat arbejdsgruppe vedrørende bevaringsforanstaltninger og arkivering for radio- og TV-programmer i almindelighed. Fra arbejdsgruppen kan der ventes, dels et initiativ angående midlertidige bevaringsforanstaltninger i den øjeblikkelige situation, dels forslag om lovgivning angående en systematisk arkivering på et senere tidspunkt.

ad § 15 e

Under den nuværende forsøgsordning har dansk rets almindelige regler været gældende med hensyn til spørgsmålet om straf- og erstatningsansvar i forbindelse med udtalelser i lokale radio- og tv-udsendelser.

Disse regler går, for så vidt angår strafansvaret – f.eks. for freds- eller ærekrænkende eller racistiske udtalelser i sådanne udsendelser – ud på, at straf kan pålægges også personer, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til den pågældende gerning, jfr. straffelovens § 23. Med hensyn til erstatningsansvar gælder, at skadevolderen ifald ansvar for alle uforvarselige handlinger, der kan tilregnes som forsætlige eller uagtsomme. I medfør af Danske Lov 3-19-2 vil skadevolderens arbejdsgiver endvidere i en række tilfælde kunne gøres erstatningsansvarlig.

Disse almindelige regler om straf- og erstatningsansvar har ikke givet anledning til særlige problemer i forsøgsperioden, der har løbet fra den 1. april 1983, og som vil udløbe den 31. marts 1986.

Med hensyn til straf og erstatning har et flertal i Mediekommissionen i »Betænkning om dansk mediepolitik« (s. 231–233) anbefalet, at de presse-retlige regler i tillempet form bør overføres til al radio- og fjernsynsvirksomhed. Udgangspunktet skulle i denne forbindelse være, at der for udsendelserne almindeligvis findes en navngiven ansvarlig programleder, som kan drages til ansvar, medens anonyme kilder og medvirkende ikke kan

drages til ansvar. I tilslutning hertil skulle retsplejelovens § 172, som fritager redaktører m.fl. ved den trykte presse for i almindelighed at vidne om unavngivne forfattere og kilders identitet, udstrækkes til radio og fjernsyn. Flertallet anbefaler desuden en fastlæggelse af alle programforetagenders erstatningsansvar på linje med det udvidede ansvar, der påhviler Danmarks Radio i henhold til radiolovens § 23.

Justitsministeriet er enig i, at den tekniske udvikling og fremkomsten af nye medier (kabel-tv, lokalradio og -tv, satellit-tv og tekst-tv) nødvendiggør en nærmere gennemgang af ansvarsreglerne på medieområdet.

På baggrund af Mediekommissionens betænkning har justitsministeriet derfor efter forhandling med statsministeriet- og kulturministeriet besluttet at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg til at gennemgå aktuelle presseretlige, strafferetlige og erstatningsretlige spørgsmål på medieområdet og navnlig tage stilling til, om der bør gennemføres et ensartet ansvarssystem for alle medier, herunder periodiske skrifter. Udvalget vil skulle afslutte sine overvejelser så vidt muligt inden den 1. december 1986, således at justitsministeriet kan fremsætte lovforslag i folketingssamlingen 1986–87.

Justitsministeriet og kulturministeriet har på denne baggrund drøftet spørgsmålet om, i hvilket omfang man bør gennemføre midlertidige regler, der skal gælde, indtil der på grundlag af udvalgets overvejelser er gennemført en samlet lovgivning på medieansvarsområdet.

Justitsministeriet og kulturministeriet har i den forbindelse været enige om, at der også på baggrund af erfaringerne i forsøgsperioden næppe på nuværende tidspunkt er behov for gennem midlertidige regler at begrænse den personkreds, der kan pålægges straf- og erstatningsansvar i forbindelse med lokale radio- eller tv-udsendelser.

For den trykte presses vedkommende gælder i henhold til presselovens § 1, at bogtrykkeren skal anføre sit navn eller firma samt trykkested på ethvert trykt skrift. Formålet med reglen er at sikre, at man i givet fald gennem bogtrykkeren kan få oplysninger om den eller de personer, som eventuelt er straf- eller erstatningspligtige. På tilsvarende måde foreslås det, at en indehaver af en tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed skal sørge for, at der i forbindelse med enhver udsendelse bliver givet oplysning om, hvem der har tilrettelagt denne (programlederen). Programlederen skal i videst muligt omfang være i besiddelse af oplysninger om, hvilke personer der har medvirket i eller under produktionen af den omhandlede ud-